

La gent gran, la vida que torna

Jordi Dalmau

Un dels grups socials que ha experimentat canvis més sorprenents és el de la gent gran. La mitjana de vida s'ha allargat considerablement i els nostres avantpassats –i no pas gaire llunyans– apreciarien moltes alteracions de situació en el sempre difícil art de viure els últims anys de la vida de cadascú. És complicat, ara mateix, definir i acotar el límit de «gent gran». Els canvis socioeconòmics han desmuntat antics conceptes com el de la *jubilació a una certa edat*: avui entre la gent anomenada gran hi ha un potencial en plenes facultats per compartir activitats i inquietuds culturals, esplai i oci. Els casals d'institucions i entitats diverses en són un mostrari. Formen la cara amable d'una societat que ha madurat i ho continua fent, encara. És clar que hi ha, a més, amb trets propis, una altra cara no tan alegre, la de molta gent gran a qui la vida no tracta bé i s'ho passen d'una altra manera. Però fins i tot aquí es descobreixen noves vies de cooperació, plans i actituds; solidaritat, a la fi.

A les societats civilitzades es parla molt del pluralisme, la coexistència de maneres diferents de veure les coses i de viure-les. També arriba aquesta diversitat a la gent

gran, perquè hi ha qui accepta estoicament les limitacions i hi ha qui s'engresca en activitats que no va poder realitzar abans. A l'opinió pública també contemplem que algú no en vol sentir a parlar gaire, del tema, com un propòsit de plantar-hi cara, diguem-ne, apartant realitats, no deixant-se encasellar gaire i, fins i tot, negant l'existència del concepte de vellesa.

Aquest ventall de punts de vista, hem intentat de recollir-lo en el Dossier. El titulem «La vida que torna» per destacar la voluntat de construcció, almenys en algun aspecte, que omple de goig un sector de gent que fa més anys que se sent jove. L'agudesa d'un pensador deia que tots desitgem arribar a grans, però tots ho neguem quan ja hi hem arribat. Això sembla, només, una qüestió de noms. Però cadascú pot mirar-se més endintre, tant si ja viu aquest període de la biologia com si li ve de gust recollir informació per a un altre dia. Per a quan sigui gran.

